

Χέτσι

Ουηρίε
Ράιλιανς

Εικονογράφηση
Λίζα Χέινς

Κλέτσι

Από τις
δημιουργίες
της Πένη
Πέτερ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ

για μάγισσες

ΠΡΟΣΟΧΗ, ΟΙ ΠΕΛΑΤΕΣ ΔΑΓΚΟΝΟΥΝ!

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Πορτέτσι

Βανδελίτσι

Ουθρίκε Ράιθλανς & Λίζα Χενς

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ

για μάγισσες

ΠΡΟΣΟΧΗ, ΟΙ ΠΕΛΑΤΕΣ ΔΑΓΚΩΝΟΥΝ!

Μετάφραση: Μαρία Μαντή

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Μ Ε Τ Α Ι Χ Μ Ι Ο
π α ι δ ι κ ό

Πρώτη έκδοση Μάρτιος 2024

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ Ulrike Rylance, *Das magimoxische Hexenhotel 3:*
Vorsicht, bissige Gäste!

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ Lisa Hänsch
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ Μαρία Μαντή
ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ Μάρω Ταυρή
ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

ISBN 978-618-03-3885-0
ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 83885
Κ.Ε.Π. 5950 Κ.Π. 19084

© 2023, dtv Verlagsgesellschaft mbH & Co. KG,
Munich/Germany
© 2023, Εκδόσεις **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ** (για την ελληνική γλώσσα)

Εκδόσεις **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ**
Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα,
τηλ.: 211 3003500, fax: 211 3003562
metaixmio.gr • metaixmio@metaixmio.gr

Κεντρική διάθεση:
Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα,
τηλ.: 210 3647433, fax: 211 3003562

Βιβλιοπωλεία **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ**
Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα,
τηλ.: 210 3647433, fax: 211 3003562
Πολυχώρος, Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα,
τηλ.: 211 3003580, fax: 211 3003581

Κανόνες μαγείας

ΧΕΞΟΥΜ!

Ποτέ μην κάνεις μάγια, αν δεν ξέρεις
πώς να τα λύσεις!

ΚΒΕΞΟΥΜ!

Προσπάθησε να χρησιμοποιείς τα μαγικά σου
για να κάνεις τον κόσμο καλύτερο!

ΒΑΝΤΕΒΕΞΟΥΜ!

Πρόσεχε! Οι άνθρωποι δεν πρέπει να μάθουν
για την ύπαρξη του μαγισσόκοσμου!

ΠΕΡΠΛΕΞΟΥΜ!

Δεν επιτρέπεται να κάνεις μάγια στους ανθρώπους,
εκτός και αν βρίσκεσαι σε κίνδυνο!

ερημιά, ενώ μέχρι και οι μύγες στους τοίχους έμοιαζαν να κοιμούνται με τα μάτια ανοιχτά. Στους σκονισμένους καναπέδες του λόμπι δεν υπήρχε ψυχή. Κανένας δε διάβαζε την εφημερίδα του, ούτε περπατούσε στον λαβύρινθο του κήπου, ούτε πιανόταν στα δίχτυα των ύπουλων αναρριχητικών φυτών, που τυλίγονταν σφιχτά γύρω από τα μέλη των αθώων περαστικών και δεν τους άφηναν να φύγουν. Δεν υπήρχε ούτε ένας να παραγγείλει γλυκόξινο βαλτοχυμό από το μπαρ, ούτε μια ιπτάμενη σκούπα να προσγειωθεί στην καλυμμένη από βρύα ταράτσα. Όλα τα δωμάτια ήταν άδεια, παρά την εξαισία μυρωδιά μούχλας που ανέδιδαν. Η Λεονόρα Θαμνομπουκλάκη μασούλησε σκεφτική μία από τις κόκκινες μπούκλες της. Τα μάτια της είχαν στενέψει από θυμό. Έβγαλε έναν θυμωμένο αναστεναγμό, έπειτα έδωσε μια και πέταξε από το τραπέζι το αδειανό βιβλίο κρατήσεων, που αμέσως τυλίχτηκε στις φλόγες. Κανένας δεν προσπάθησε να το σώσει. Μόνο κάποιιο ποντίκι-ταχυδρόμος ξεπρόβαλε κάτω από την πολυθρόνα όπου χουζούρευε και ρώτησε νυσταγμένο: «Θέλετε να στείλετε ποντικομήνυμα;».

«Όχι!» απάντησε απότομα η μάγισσα Θαμνομπουκλάκη.

«Είπα κι εγώ. Αφού δεν πατάει ψυχή εδώ μέσα». Το

ποντίκι έφυγε τρέχοντας για να γλιτώσει από το σάπιο μήλο που πέταξε με φόρα προς το μέρος του η θυμωμένη μάγισσα.

«Μην ταραζέσαι, αδερφούλα». Μια δεύτερη μάγισσα, επίσης κοκκινομάλλα, βγήκε από ένα δωμάτιο. Πίσω της ερχόταν ακόμα μία μάγισσα με πράσινα μαλλιά και πίσω από εκείνη μια τέταρτη, με μπλε μαλλιά. «Ξέρεις πολύ καλά ότι εμείς έχουμε σχέδιο. Το έχει καταστρώσει με κάθε λεπτομέρεια η υπέροχη κυρία Δασοτρόμου». Η μάγισσα Δασοτρόμου ένευσε καταφατικά φουσκώνοντας από υπερηφάνεια. Η χαρά της για τον έπαινο ήταν τέτοια, που η μύτη της έγινε ακόμα πιο μυτερή και πράσινη.

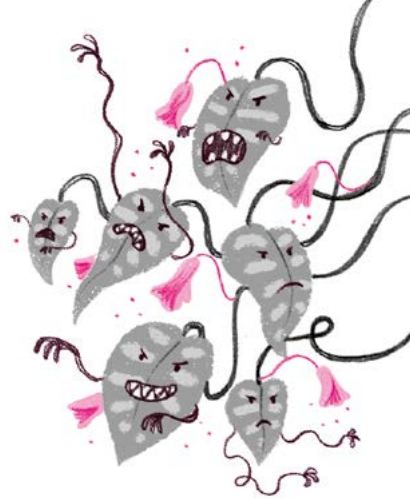
Η Λεονόρα όμως δεν έλεγε να πουχάσει. «Και γιατί δεν ήρθαν να μείνουν σ' εμάς αυτές οι «Κολλητσίδες με τα αίματα»;

Λέγονται «Ατσίδες με τα Αίματα». Τη διόρθωσε η μάγισσα με τα μπλε μαλλιά. «Είμαι μεγάλη φαντους. Και όσο για τη Μοβ Νυχτερίδα, έχει μεγάλη ζήτηση αυτή τη στιγμή».

Η Λεονόρα Θαμνομπουκλάκη της έριξε ένα δολοφονικό βλέμμα. «Ο κόσμος κάνει λες και δεν υπάρχουν άλλα ξενοδοχεία. Μόνο αυτή η φριχτή Μοβ Νυχτερίδα καταμεσής στον κόσμο των ανθρώπων. Πού το βρίσκουν το ωραίο; Όπου σταθείς κι όπου βρεθείς βλέπεις ανθρώπους που σε κοιτάνε παράξενα. Σε λίγο θα κοιτάνε και από το παράθυρο του μπάνιου. Χειρότερα δε γίνεται».

«Ναι, οι άνθρωποι είναι πιο ενοχλητικοί κι από κουνούπια» συμφώνησε η αδερφή της. «Αλλά μη σε νοιάζει, όλα αυτά θα τελειώσουν σύντομα. Η Βιλάντα, η κατάσκοπός μας, βρίσκεται ήδη καθ' οδόν και τους ετοιμάζει μερικές δυσάρεστες εκπλήξεις. Πάρα πολύ δυσάρεστες». Γέλασε κακαριστά.

«Μας το ξανάπες αυτό. Τότε που στείλαμε στη Μοβ Νυχτερίδα την Κακίδου». Η Λεονόρα έκανε μια γκριμά-

τσα δυσαρέσκειας. «Πού στο καλό βρίσκεται τώρα όμως, για πες μου!»

«Την καταβρόχθισε ένα σαρκοφάγο φυτ...» έκανε η Δασοτρόμου.

«Το ξέρω και μόνη μου!» σφύριξε μέσα από τα δόντια της η Λεονόρα. «Στο κάτω κάτω εκεί ήμουνα.

Τέτοια ηλιθιότητα δεν την περίμενα από την Ανακόντα».

«Η Βιλάντα είναι χίλιες φορές καλύτερη. Κοίτα». Η μάγισσα Δασοτρόμου έβγαλε από την τσάντα της μια κρυστάλλινη σφαίρα και την έτριψε. «Κεφάλι τυφλοπόντικα και σνιτσελάκι μουχλιασμένο, δείξε μας τον κατάσκοπο που έχω εγώ σταλμένο!» Η σφαίρα άλλαξε χρώμα και έγινε λευκή σαν γάλα, έπειτα καθάρισε σιγά σιγά. Μέσα της εμφανίστηκε το Χούμελσταντ από ψηλά, οι σκεπές των σπιτιών και οι αμέτρητες μάγισσες, που πετούσαν με τις σκούπες τους προς τη Μοβ Νυχτερίδα.

Μια θυμωμένη κραυγή βγήκε από το στόμα της Θαμνομπουκλάκη.

«Σςς!» έκανε η μάγισσα Δασοτρόμου. Έδειξε κάποιον μέσα στη γυάλινη σφαίρα. «Ορίστε! Τα βλέπετε; Ακόμα δεν έφτασε και έβαλε σε εφαρμογή το σχέδιό της!»

«Ω ναι, φυσικά. Τέλεια!» Το πρόσωπο της Λεονόρας

έλαμψε ολόκληρο. «Εντάσσεται πολύ αρμονικά στον κόσμο των ανθρώπων και δεν ξεχωρίζει σε τίποτα. Και ποιο ακριβώς είναι το σχέδιό της;»

Οι τέσσερις μάγισσες έφεραν κοντά τα κεφάλια τους και άρχισαν να ψιθυρίζουν.

Το απόγευμα, που η Κλάρα Μίτελμπαχ γύριζε από το σχολείο μαζί με τη φίλη της τη Ροζαλί, αποφάσισαν να παίξουν αιωροκρυφτό – κάτι σαν κρυφτό δηλαδή, μόνο που εδώ μπορούσες να πηδήξεις και ψηλά αν ήθελες, για να κρυφτείς στο φύλλωμα κάποιου δέντρου ή να προσγειωθείς πάνω σε κάποιον φανοστάτη. Που ήταν πολύ συναρπαστικό, γιατί ταυτόχρονα έπρεπε να προσέχεις μη σε δει κανένας γείτονας. Όσο να 'ναι αποτελεί ασυνήθιστο θέαμα να βλέπεις δεκάχρονα κορίτσια να εκσφενδονίζονται στον αέρα με κατεύθυνση προς τις καστανιές και να τους πέφτει και το κολατσιό κατά την εκτόξευση.

Το ακόμα πιο ασυνήθιστο βέβαια ήταν να έχει κανένας για κολλητή φίλη μια μικρή μαγισσούλα, όπως τη Ροζαλί για παράδειγμα. Από τότε που

η οικογένεια της Ροζαλί άνοιξε το ξενοδοχείο Η Μοβ Νυχτερίδα στην οδό Ροβινίας, η ζωή της Κλάρας είχε γίνει χίλιες φορές πιο όμορφη και συναρπαστική. Είχε ξαναβρεί και τη θεία της την Κεκιλία, που ήταν πολύ διάσημη στον κόσμο των μαγισσών, και είχε βοηθήσει να συμφιλιωθεί επιτέλους με τους γονείς της. Επιπλέον η Κλάρα ήξερε τώρα ότι διέθετε και η ίδια κάποια δόση μαγείας στο αίμα της. Βέβαια δεν μπορούσε να κάνει μάγια, αλλά τα μάγια δε βοηθούσαν πάντα, όπως της είχε αποδείξει το πρόσφατο ταξίδι της στον Μαγισσόκοσμο. Γιατί οι άνθρωποι γνώριζαν πράγματα που ήταν άγνωστα στις μάγισσες, και αυτό ήταν σχεδόν τόσο χρή-

σιμο όσο και τα ίδια τα μάγια. Το καλύτερο αποτέλεσμα όμως προέκυπτε από τη συνεργασία ανθρώπων και μαγισσών, έτσι τουλάχιστον πίστευε η Κλάρα. Αυτό όμως δεν άρεσε σε όλους τους κατοίκους του Μαγισσόκοσμου. Και μάλλον θα υπήρχαν και στον κόσμο των ανθρώπων άτομα που θα είχαν τις αντιρρήσεις τους.

«Χέξουμ, κβέξουμ, βαντεβέξουμ, περπλέξουμ! Προβάτκια-σύννεφα να πιάσεις δεν μπορείς – ας παίξουμε αιωροκρυφτό και πέτα να κρυφτείς!» Η Ροζαλί στράφηκε μια φορά γύρω από τον εαυτό της κρατώντας τα μάτια της κλειστά.

Η Κλάρα ένωσε μια γλυκιά ανατριχίλα. Έπειτα το ξόρκι έπιασε και εκείνη βρέθηκε να αιωρείται ψηλά, ώσπου προσγειώθηκε στο κοντέινερ ανακύκλωσης γυαλιού. Όχι, παραήταν φανερή κρυψώνα. Κοίταξε γύρω της. Μπροστά από το κοντέινερ υπήρχαν τρία μεγάλα ξύλινα κιβώτια. Μάλλον προορίζονταν και αυτά για τη χωματερή. Έμοιαζαν κάπως με φέρετρα. Η Κλάρα κρύφτηκε πίσω από το πρώτο. Χα, χα, η Ροζαλί θα την έφαχνε ψηλά στον αέρα, δε θα σκεφτόταν να κοιτάξει εδώ κάτω. Η Κλάρα ξάπλωσε μπρούμυτα στο έδαφος.

«Ένα, τέσσερα, εννιά... Φτου και βγαίνω» φώναξε η Ροζαλί βγάζοντας τα χέρια από το πρόσωπό της. «Πού είσαι, γιατί δε βγάζεις ούτε κιχ;»

Η Κλάρα κράτησε την ανάσα της και κρυφογέλασε αθόρυβα.

«Κλάρα;» Η Ροζαλί κοίταξε εξεταστικά γύρω της. «Για κάνε ένα κιχ...»

«Χραπ!» Το κιβώτιο πίσω από το οποίο κρυβόταν η Κλάρα, άνοιξε με έναν δυνατό θόρυβο. Κάποιος ήταν μέσα! Η Κλάρα κρυφοκοίταξε και είδε έναν άντρα με μεγάλα γυαλιά ηλίου και σκούρο πανωφόρι να βγαίνει από μέσα. Στο πρόσωπό του είχε απλώσει ένα παχύ στρώμα λευκής κρέμας. «Τι απδιαστικός ήλιος είναι αυτός!» αναστέναξε. «Ήδη με έπιασε πονόδοντος. Εμπρός,

φαταούλες!» φώναξε δυνατά. «Σηκωθείτε από τα φερε-
τράκια σας – και μην ξεχάσετε το αντηλιακό σας!»

Δηλαδή αυτά τα κιβώτια ήταν όντως φέρετρα; Η Κλά-
ρα κράτησε την ανάσα της.

«Σε βρήκα!» Η Ροζαλί εμφανίστηκε δίπλα της. «Α, μια
οικογένεια βρικόλακων. Μάλλον θα ψάχνουν το ξενοδο-
χείο μας κι αυτοί, όπως όλοι οι υπόλοιποι».

Και πράγματι. Τώρα μόλις πρόσεχε η Κλάρα ότι ο
δρόμος τους είχε γεμίσει με κάθε είδους φέρετρα. Από
μέσα τους έβγαιναν χλωμοί άνθρωποι με γυαλιά ηλίου
και τεντώνονταν. Δύο άντρες με κολλαριστά μαύρα κο-
στούμια κουβαλούσαν ήδη ένα σκουρόχρωμο πράσινο
φέρετρο προς το μαγισσοξενοδοχείο. «Κάντε γρήγορα!

Το φέρετρο δεν πρέπει να μείνει στον ήλιο, είναι της θείας σας και δεν τον αντέχει καθόλου!» φώναξε κάποιος. Οι δυο άντρας παραμέρισαν, και τότε φάνηκε ένα πανό που ήταν στερεωμένο πάνω στο φέρετρο της θείας: *Οι Ατσίδες με τα Αίματα. Fan Club Βόρειας Τρανσυλβανίας.*

«Μα βέβαια, αυτή την εβδομάδα έχουν τη συναυλία τους οι Ατσίδες με τα Αίματα και θα μείνουν στο ξενοδοχείο μας!» Η Ροζαλί χτύπησε τα χέρια της με

ενθουσιασμό και κατά λάθος μάγεψε δυο μικρές μπλε πεταλούδες που έτυχε να περνούν αποκεί. Οι δύο πεταλούδες κοίταξαν γύρω τους έκπληκτες και έπειτα έφυγαν πεταρίζοντας βιαστικά. «Μπορεί να έχουν φτάσει κιόλας στο ξενοδοχείο!» Η Ροζαλί πετάχτηκε όρθια και πλησίασε τον πατέρα-βρικόλακα για να τον χαιρετήσει. «Να έχετε μια μαγική μέρα» είπε, την ώρα που δυο έφηβα κορίτσια-βρικόλακες έβγαιναν από τα φέρετρό τους. «Έχετε έρθει για τη συναυλία;»

«Να έχετε μια μαγική νύχτα» είπε ένα από τα κορίτσια ανταποδίδοντας τον χαιρετισμό. Έπειτα φόρεσε βιαστικά τα γυαλιά ηλίου της. «Φυσικά και έχουμε έρθει για τη συναυλία. Οι Ατσίδες με τα Αίματα είναι το καλύτερο συγκρότημα των τελευταίων δύο χιλιάδων χρόνων. Δε χάνεται με τίποτα. Εγώ και η αδερφή μου είμαστε μεγάλες φαν».

«Έχουμε και εισιτήρια για τις διακεκριμένες θέσεις» καυχήθηκε η αδερφή της. «Θα καθί-

σουμε μπροστά μπροστά, στην πρώτη σειρά. Με λίγη καλή τύχη θα προσγειωθούν πάνω μας τίποτα σάλια του τραγουδιστή. Ποιο τραγούδι τους σου αρέσει πιο πολύ;»

«Εμ...» Η Κλάρα έριξε μια λοξή ματιά προς το μέρος της φίλης της ζητώντας βοήθεια. Γιατί μπορεί οι Ατσίδες με τα Αίματα να ήταν το διασημότερο συγκρότημα του Μαγισσόκοσμου, η Κλάρα όμως δεν τους είχε ξανακούσει ποτέ στη ζωή της και δε γνώριζε ούτε ένα τραγούδι τους. «Εμ... Εκείνο που λέει για το αίμα... Πώς το λένε...» προσπάθησε να μαντέψει η Κλάρα.

«Δεν κοιτάζω ομάδα αίματος, εγώ στον έρωτα είμαι ανένδοτος;» Το βαμπιροκόριτσο στρίγγλισε από χαρά. «Είναι το αγαπημένο μου! Α, και βέβαια το άλλο, το: «Εγώ κι εσύ, δυνατοί κάτω απ' τη γη. Το ακούω και ανατριχιάζω ολόκληρη». Έβγαλε έναν αναστεναγμό και έπεσε σε ένα από τα φέρετρα.

«Μην πέφτεις μέσα στο φέρετρό μου» παραπονέθηκε η αδερφή της. «Έχω τα αυτοκόλλητά μου μέσα».

«Δεν πειράζει. Κλείσε το καπάκι, παραείναι φωτεινά» ακούστηκε από το φέρετρο η υπόκωφη φωνή του βαμπιροκόριτσου. «Τα λέμε, αδερφούλα!»

«Πολύ σύντομα, αδερφούλα». Η αδερφή της έκλεισε το καπάκι και άρχισε να πασαλείβεται με αντηλιακό με δείκτη προστασίας 290.

«Εμπρός». Η Ροζαλί άρπαξε από το χέρι την εμβρόντητη Κλάρα. «Πάμε γρήγορα στο ξενοδοχείο».

Όταν έφτασαν στο ξενοδοχείο, μια έκπληξη περίμενε τα δυο κορίτσια. Τι κοσμοσυρροή ήταν αυτή! Ο χώρος ήταν γεμάτος βαμπίρ που είχαν ταξιδέψει ως εδώ με τα φέρετρό τους. Η Ροζαλί εξήγησε στη φίλη της ότι τώρα πια οι βρικόλακες ταξίδευαν μέσα σε κινητά φέρετρα, που μάλιστα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν και ως υποβρύχια. Μόνο να πετάξουν δεν μπορούσαν δυστυχώς, γι' αυτό και οι βρικόλακες ζήλευαν λίγο τις μάγισσες, που τώρα προσγειώνονταν με κομψότητα στο φουαγιέ ή στην ταράτσα του ξενοδοχείου, ή περνούσαν, σαν τα κοράκια, μέσα από την καμινάδα. Ο μπαμπάς της Ροζαλί στεκόταν μπροστά στο ξενοδοχείο και με έναν φυσητήρα φύλλων σκόρπιζε στη γειτονιά ευωδιαστά μαγικά βότανα που κάλυπταν με νέφη όσα συνέβαιναν, για να αποφύγει την αναστάτωση και την απορία των γειτόνων τις επόμενες μέρες. «Ελπίζω να φτάσει τόσο μαγικό άρωμα» φώναξε ανήσυχος. «Καλό θα ήταν να μη συνειδητοποιήσουν οι άνθρωποι πόσα βαμπίρ υπάρχουν γύρω τους».

Η αδερφή της Ροζαλί, η Μιράντα, καθόταν με τη φίλη της τη Λουτσεφίνε και τοποθετούσαν με μαγικά ξόρκια

αφίσες του συγκροτήματος σε όλα τα παράθυρα του ξενοδοχείου. Αν πήγαινες να δεις από κοντά, τα μέλη του συγκροτήματος άρχιζαν να τραγουδούν δυνατά. Ήταν ένας ήχος όμορφος και μυστηριώδης, βαθύς, μα ταυτόχρονα έμοιαζε λες και κάποιος είχε μόλις πετάξει από τη σκάλα ένα σωρό πιάτα και μαχαιροπίρουνα.

«Και ποιος είναι ο αγαπημένος σου από το συγκρότημα;» ρώτησε η Μιράντα τη Λουτσεφίνε. «Ο Νικ, ο Βικ, ο Μικ ή ο Ρικ; Εγώ βρίσκω τέλειο τον Βικ με τα μυτερά του δόντια. Αλλά και τα μαλλιά του Νικ, που έχουν το χρώμα ουράνιου τόξου, πολύ τα ζηλεύω. Πώς το πετυχαίνει αυτό το χρώμα; Έχω δοκιμάσει ένα σωρό ξόρκια, και πάντα μου βγαίνουν σκουρόχρωμα».

«Δεν ξέρω. Ο Μικ έχει τόσο γλυκά κόκκινα ματάκια» είπε με ενθουσιασμό η Λουτσεφίνε. «Αλλά ο Ρικ είναι ακαταμάχητα χλωμός».

«Αχ, όλοι τους είναι καλοί». Η Μιράντα έφτιαξε μια μαγική καρδιά από χαρτί και την έστειλε να καθίσει στο μάγουλο του τραγουδιστή στην αφίσα. Εκείνος εντόπισε τη Μιράντα και της έκλεισε το μάτι. «Και αυτοί οι τύποι θα μείνουν στο ξενοδοχείο μου! Θα πεθάνω από ευτυχία!»

«Ξενοδοχείο μας» τη διόρθωσε χαμηλόφωνα η Ροζαλί.

«Συγγνώμη, όλοι αυτοί θα μείνουν στο ξενοδοχείο

σας;» Η Κλάρα κοίταξε έκπληκτη προς το μέρος του πλήθους. «Έχετε τόσα δωμάτια;»

«Ελπίζω πως ναι». Η Ροζαλί κοίταξε γύρω της. «Αλλά ίσως χρειαστεί να προσθέσουμε με κάποιο ξόρκι λίγα δωμάτια στο υπόγειο και στην ταράτσα». Στριμώχτηκαν στο πλήθος και μπήκαν στο ξενοδοχείο, όπου βρήκαν τη μαμά της Ροζαλί να κάνει τσεκ-ιν στους πελάτες που σπρώχνονταν μπροστά στη ρεσεψιόν. Και μέσα σε όλα, ο αδερφός της Ροζαλί, ο Βίνσεντ, είχε σκαρφαλώσει πάνω στον πολυέλαιο και κουνούσε τα χέρια του πέρα δώθε. Είχε όρεξη για μάγια, πράγμα που δεν προμήνυε τίποτα καλό. «Φετί, φετί!» ούρλιαξε με ενθουσιασμό και αμέσως ένας σωρός από κομφετί αίματος έπεσε πάνω στους πελάτες, στα μαλλιά και στα ρούχα τους.

«Βίνσεντ, σταμάτα!» φώναξε θυμωμένη η μαμά της Ροζαλί. «Όχι, όχι κομφετί αίματος». Κοίταξε γύρω της με απόγνωση. «Μπέρτραμ; Πού είναι επιτέλους αυτή η άχρηστη σκούπα όταν τη χρειάζεσαι;»

Ο Μπέρτραμ, η σκούπα της οικογένειας, πέρασε μέσα από το πλήθος των πελατών και σκούπισε ανόρεχτα κάτι μωρά βρικολακάκια που έπαιζαν στο πάτωμα. «Ανόητα παιδοσκουπίδια» παραπονέθηκε χαμηλόφωνα, αφήνοντας άθικτο το κομφετί.

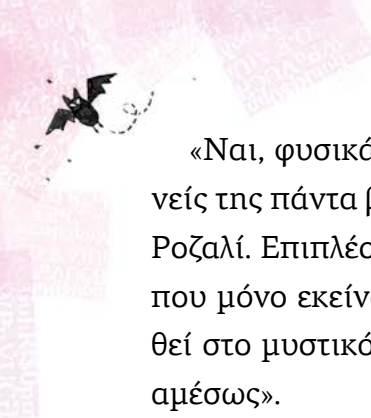
«Το ξενοδοχείο είναι πλήρες» εξηγούσε η μαμά στους πελάτες που περίμεναν. «Θέσεις για φέρετρα έχουμε μόνο στην ταράτσα».

«Μα εμείς θέλουμε δωμάτιο με σιντριβάνι και μεγάλο ψυγείο για να βάζουμε τις φιάλες αίμα. Δε μας αρκεί ένας χώρος για τα φέρετρα». Ένα μεγαλόσωμο βαμπίρ με ανοιχτόχρωμη μπλε πιτζάμα πλησίασε στη ρεσεψιόν. «Κάναμε δεκαοχτώ ώρες να 'ρθουμε από την Τρανσυλβανία, διψάμε για αίμ... εεε... για ύπνο».

«Αν θέλετε, μπορούμε να σας βάλουμε ένα μαγικό σιντριβάνι στην ταράτσα, μικρό όμως. Και ψυγείο δε χρειάζεστε, όλες οι φιάλες θα μπουν σε μια μαγική σπηλιά πάγου που φτιάξαμε στην είσοδο του δάσους, ακριβώς πίσω από το ξενοδοχείο». Η μαμά της Ροζαλί ξεφύλλισε βιαστικά το μεγάλο βιβλίο της ρεσεψιόν και έδωσε το κομφετί από το πρόσωπό της. Το βλέμμα της έπεσε στην Κλάρα και το πρόσωπό της φωτίστηκε.

«Κλάρα! Πόσο καίρομαι που ήρθες! Να σου πω, θα μας δανείσουν οι γονείς σου την υπέροχη ηλεκτρική σκούπα τους; Πολύ σπουδαία αυτή η ανθρώπινη εφεύρεση. Δε θα πιστεύετε στα μάτια σας» διαβεβαίωσε τους πελάτες.

Τα λόγια της ακολούθησε μια προσβεβλημένη τσιρίδα. Ο Μπέρτραμ σωριάστηκε στο πάτωμα και απέμεινε εκεί.

«Ναι, φυσικά». Η Κλάρα ένευσε καταφατικά. Οι γονείς της πάντα βοηθούσαν με χαρά την οικογένεια της Ροζαλί. Επιπλέον οι Μίτελμπαχ ήταν πολύ περήφανοι που μόνο εκείνοι απ' όλους τους γείτονες είχαν μνηθεί στο μυστικό της μαγισσοοικογένειας. «Επιστρέφω αμέσως».

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ

Ξια μάγι66εξ

Συναυλία μετ' εμποδίων

Στο ξενοδοχείο για μάγισσες επικρατεί αναβρασμός: Το διάσημο βαμπιροσυγκρότημα Οι Ατσίδες με τα Αίματα καταφτάνει στον κόσμο των ανθρώπων για μία και μοναδική συναυλία. Πρόκειται μάλιστα να διανυκτερεύσει στη Μοβ Νυχτερίδα! Πλήθος θαυμαστών και τηλεοπτικών καναλιών ακολουθεί τα μέλη του συγκροτήματος κατά πόδας. Όμως λίγο πριν από τη μεγάλη εμφάνιση, ξεσπάει μια παράξενη καταιγίδα και ξαφνικά όλοι βρίσκονται εγκλωβισμένοι μέσα στο ξενοδοχείο. Κανένας δεν μπορεί να βγει έξω! Η Ροζαλί και η φίλη της, η Κλάρα, αναζητούν με απόγνωση μια διέξοδο...

ISBN:978-618-03-3885-0

9 786180 338850

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 83885

Από 8 ετών

metaixmio.gr